

også fra højrefløjens side er villig til at erkende, at der er problemer med ligestillingen i Danmark. Der, hvor vi bliver uenige, er, når der skal handles, for desværre har vi altså en regering med et støtteparti, der har valgt at sidde på hænderne og holde sig for øjnene og sige: Lalala, ligestillingen kommer nok af sig selv. Det kan vi bare se at den ikke gør.

Herinde på Christiansborg oplever vi gang på gang, at det ligestillingspolitiske område kastes som sådan en hjemløs bold fra den ene minister til den anden. Når vi spørger ligestillingsministeren, hvad vi skal gøre ved et ret stort problem, vi faktisk har, nemlig den manglende ligeløn i Danmark, siger ligestillingsministeren, at det er beskæftigelsesministeren, og beskæftigelsesministeren siger, at det er ligestillingsministeren. Den situation står vi meget, meget ofte i, og derfor vil et ligestillingsudvalg kunne hjælpe med at få mere fokus og mere sammenhæng i den strategi, der er på Christiansborg for ligestillingen i Danmark. Det kan bestemt ikke gå den forkerte vej, det kan kun gå fremad, hvis vi får nedsat et udvalg som det her.

Til sidst bliver jeg nødt til at tage fat i det argument, som flere ordførere har bragt på bane, nemlig at hvis man proppede ligestillingen ind i et ligestillingsudvalg, ville det faktisk være forkert, for så ville der slet ikke være nogen, der fokuserede på ligestilling. Altså, miljøpolitikken er en opgave, som vi alle sammen skal se på. Miljø er noget, alle folketingsmedlemmer skal have fokus på, og vi kan sagtens have et Miljøudvalg alligevel. Det samme gør sig selvfølgelig gældende for ligestilling.

Jeg synes, det er en skam, og jeg synes, at det er nok et udtryk for sådan lidt gammeldags vanetænkning, at man fra højrefløjens side bare afskriver ideen om et ligestillingsudvalg i stedet for at erkende, at det faktisk ikke går godt nok, og at der er brug for, at vi gør noget nyt. Og noget nyt kunne altså være at sige: Vi erkender, at der er behov for et ligestillingsudvalg i Danmark.

Kl. 13:57

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Så er det ... Undskyld, vi beder ordføreren komme tilbage. Og denne gang er det faktisk formandens fejl, for hr. Helge Adam Møller har for længst markeret sin interesse i at få en kort bemærkning, og det får han nu lejlighed til. Hr. Helge Adam Møller for en kort bemærkning.

Kl. 13:57

Helge Adam Møller (KF):

Det er en kort bemærkning, det er ikke et egentlig spørgsmål, men det kræver forretningsordenen jo heller ikke.

Det er bare til indledningen, hvor fru Johanne Schmidt-Nielsen måske havde opfattet det, som om jeg var imod, at der var en langt bedre balance mellem mænd og kvinder, indimellem lidt flere af det ene køn end af det andet. Det er jeg bestemt ikke imod. Jeg glæder mig, hver gang jeg viser rundt hernelde og kommer ned til grundloven og kan sige, at ved valget i 1964 kom man kun op på 10 pct. kvinder og nu er vi oppe på 38 pct., og jeg siger hver gang, at jeg tror, at der om 10-15 år indimellem vil være lidt flere kvinder end mænd. Det har jeg det godt med, og derfor glæder jeg mig også over, at der nu er fem, det vil sige, at flertallet af de politiske ledere her i Folketinget er kvinder. Det er da supergodt.

Jeg tror bare ikke, at et ligestillingsudvalg vil give nogen som helst ændring. Hvis fru Johanne Schmidt-Nielsen kunne overbevise mig om, at det vil betyde en markant ændring, så vil jeg godt drøfte det, men jeg tror slet ikke, at det hænger sammen med det. Det er derfor, jeg er imod forslaget.

Kl. 13:58

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Kl. 13:58

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg er da glad for, at ordføreren anerkender, at det har betydning – tak – at vi har en lige repræsentation af kønnene i dansk politik, for vi har meget, meget store problemer ikke mindst på det kommunale område. Jeg ville så bare ønske, at ordføreren også ville anerkende de mange øvrige problemer, vi har med ligestilling i Danmark, og anerkende, at den situation, vi står i i dag, ikke har været god nok, og at der helt åbenlyst opstår situationer, hvor ligestillingspolitikken bliver kastet fra minister til minister, og der mener jeg altså, at det i den grad ville hjælpe det her område, løfte det her område, hvis vi fik et samlet udvalg, som havde det overordnede ansvar for det her område. Og igen vil jeg sige, at ligelønnen eller måske særlig mangelen på samme jo er et skræmmende eksempel på en regering, som ikke vil tage ansvar.